

Arrest

nr. 84 315 van 6 juli 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 5 maart 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 14 februari 2012 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 april 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 18 april 2012.

Gelet op de beschikking van 24 april 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. VANDEVOORDE, die *loco* advocaat S. VANDEVOORDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij, van Russische nationaliteit, verklaart op 20 december 2010 België te zijn binnengekomen.

Op 28 december 2010 dient de verzoekende partij een asielaanvraag in.

Op 28 september 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de verzoekende partij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd.

Op 17 oktober 2011 stelt de verzoekende partij beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). De Raad weigert de verzoekende partij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus bij arrest nr. 74 330 van 31 januari 2012.

Op 14 februari 2012 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris ten aanzien van de verzoekende partij het bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13 *quinquies*).

Dit bevel is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Op 31/01/2012 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.”

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij *in fine* van het verzoekschrift in hoofdorde vraagt de bestreden beslissing te hervormen in die zin dat de hoedanigheid van vluchteling in haar hoofdte wordt erkend.

Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden, met name wordt weergegeven wat de verzoekende partij in hoofdorde vordert en wordt erop gewezen dat de Raad in de huidige procedure als annulatierechter optreedt en enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing kan uitoefenen. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 18 april 2012 diende de verzoekende partij een verzoek tot horen in, waarin zij niet slechts vraagt gehoord te worden, maar tevens de redenen uiteenzet waarom zij wenst gehoord te worden. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening gehouden worden. Ter terechtzitting van 16 mei 2012 stelt de verzoekende partij dat zij enkel de annulatie vraagt van de bestreden beslissing en afstand doet van al het overige.

Er dient op gewezen te worden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in voorliggend geschil overeenkomstig artikel 39/2, § 2 van de vreemdelingenwet optreedt als annulatierechter, hetgeen inhoudt dat hij enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing kan uitoefenen (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 94). De Raad is derhalve niet bevoegd om het door de verzoekende partij in hoofdorde gevorderde toe te kennen. Ambtshalve wordt vastgesteld dat, in de mate dat het beroep dit tot voorwerp heeft, het niet ontvankelijk is.

Het feit dat de verzoekende partij ter terechtzitting van 16 mei 2012 enkel de annulatie vraagt en afstand doet van al het overige doet hieraan geen afbreuk. Er dient immers nogmaals te worden benadrukt dat het betoog van de verzoekende partij ter terechtzitting naar aanleiding van het ingediende verzoek tot horen niet vermag onvolkomenheden van het verzoekschrift recht te zetten. Het verzoekschrift is

derhalve slechts ontvankelijk in de mate dat de verzoekende partij in subsidiaire orde vraagt de bestreden beslissing te vernietigen wegens schending van "art. 3 EVRM".

Het beroep tot nietigverklaring is in de aangegeven mate niet ontvankelijk.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In een enig middel roept de verzoekende partij de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

3.2 In voornoemde beschikking van 2 april 2012 wordt met betrekking tot het door de verzoekende partij ontwikkelde middel als grond tot verwerping het volgende gesteld: *"De bestreden beslissing geeft aan dat de asielaanvraag van de verzoekende partij het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot weigering van het vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest van 31 januari 2012 met nummer 74 330 wordt zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekende partij geweigerd. Bijgevolg werd er geantwoord op de aangevoerde elementen in het kader van artikel 3 van het EVRM en diende de verwerende partij in de bestreden beslissing hier niet nogmaals omtrent te motiveren. Voorts betwist de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing niet. In die mate is het middel ongegrond."*

Zoals hoger reeds gesteld, diende de verzoekende partij op 18 april 2012 een verzoek tot horen in, waarin zij niet slechts vraagt gehoord te worden, maar tevens de redenen uiteenzet waarom zij wenst gehoord te worden. Gelet op het onder punt 2. gestelde kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening gehouden worden. Ter terechtzitting van 16 mei 2012 stelt de verzoekende partij dat zij enkel de annulatie vraagt van de bestreden beslissing en afstand doet van al het overige.

Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij met dit betoog in het geheel niet ingaat op voormelde in de beschikking van 2 april 2012 aangevoerde grond betreffende het enig middel. Zodoende dient te worden aangenomen dat zij deze grond tot verwerping niet betwist. Met verwijzing naar de in voornoemde beschikking van 2 april 2012 opgenomen grond aangaande het enig middel van de verzoekende partij kan worden vastgesteld dat een schending van artikel 3 van het EVRM niet kan worden aangenomen.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juli tweeduizend en twaalf door:

mevr. C. BAMPS,

voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS